

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1979

2 MEI 1979

WETSVOORSTEL

tot stimulering van het privé-verbruik en van de economische groei door een progressieve vermindering van de belastingdruk

(Ingediend door de heren W. De Clercq,
Damseaux en Mundeleer)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In de meeste Westerse landen, waaronder België, is de fiscale druk bijna zonder onderbreking toegenomen gedurende de lange periode van welvaart die aan de crisis voorafging; tijdens de crisis zelf is die druk nog aanzienlijk zwaarder geworden ingevolge de gecombineerde invloed van de inflatie en van de progressiviteit van de inkomstenbelastingen.

Het feit dat overdreven belastingen de expansie van het gezinsverbruik en van de produktie van de ondernemingen sterk afremmen, weegt zwaar op de mogelijkheden tot een autonome opleving van de vraag en ook op de doelmatigheid van de compenserende maatregelen die worden genomen via de openbare uitgaven. Deze laatste hebben slechts een beperkt multiplicerend effect ten laste van begrotingstekorten die op termijn even ondraaglijk als irrelevant blijken te zijn.

Door internationale organisaties zoals de E. E. G. en de O. E. S. O. en door de meeste conjunctuurexperten wordt dan ook sinds jaren de idee vooropgezet dat verminderingen van de belastingdruk dienen te worden opgenomen in de maatregelen tot aanwakking van de globale vraag.

Verscheidene landen hebben thans reeds met succes maatregelen in die zin getroffen. Zo zal bijvoorbeeld i.v.m. de begrotingen voor 1979 de Bondsrepubliek een programma van belastingvermindering op de inkomsten van particulieren toepassen ten belope van 11 miljard D. M. In de Verenigde Staten werd een belastingvermindering van 18,7 miljard dollar ten gunste van de gezinnen en van de ondernemingen door het Congres goedgekeurd.

In Zweden heeft de Regering beslist de Staatsbelasting op de hoogste inkomenstranches te verlagen en de aanvanke-

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1979

2 MAI 1979

PROPOSITION DE LOI

tendant à stimuler la consommation privée et la croissance économique par un allègement progressif de la fiscalité

(Déposée par MM. W. De Clercq,
Damseaux et Mundeleer)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans la plupart des pays occidentaux, dont la Belgique, la pression fiscale s'est accrue quasi sans discontinuer durant la longue phase de prospérité qui a précédé la crise, et s'est sensiblement aggravée durant celle-ci par les effets combinés de l'inflation et de la progressivité de l'impôt sur les revenus.

Les freins puissants qu'oppose une fiscalité excessive à l'expansion de la consommation des ménages et à l'activité productrice des entreprises, obèrent les possibilités d'une reprise autonome de la demande et éoussent l'efficacité des politiques de compensation entreprises par le canal des dépenses publiques. Ces dernières n'exercent qu'un effet multiplicateur réduit au prix de déficits budgétaires qui s'avèrent à terme aussi insupportables qu'inopérants.

Aussi les organismes internationaux tels que la C. E. E. ou l'O. C. D. E. de même que la plupart des conjoncturistes préconisent-ils depuis plusieurs années d'inclure des allègements fiscaux dans les stratégies de relance de la demande globale.

Plusieurs pays sont actuellement engagés avec succès dans cette voie. Ainsi par exemple, en ce qui concerne les budgets de l'année 1979, la République Fédérale appliquera un programme de réduction d'impôt sur les revenus des particuliers de 11 milliards de D. M. Aux Etats-Unis, 18,7 milliards de dollars d'allègements fiscaux au profit des ménages et des entreprises ont été approuvés par le Congrès.

En Suède, le Gouvernement vient de décider d'abaisser l'impôt d'Etat sur les tranches supérieures de revenus et de

lijk geplande verhoging van de gemeentebelastingen te verlagen.

Zoals elders heeft de crisis in België een ongunstige weerslag gehad op de openbare financiën en dat geldt zowel voor de ontvangsten als voor een aantal uitgaven.

Nochtans kunnen de uit de crisis voortvloeiende hogere uitgaven en het aanvaarden van belangrijke begrotingstekorten op zichzelf niet volstaan om een einde te maken aan de inertie van de privé-vraag, die afgeremd wordt door een overdreven en ontmoedigende belastingdruk.

In dat opzicht is België samen met Spanje en Finland een van de weinige Westerse landen die het samengevoegde inkomen belasten in gezinnen waar beide echtgenoten een aparte bedrijfswerkzaamheid uitoefenen.

Dat stelsel wordt sinds jaren door de overgrote meerderheid van de gezinnen waarvan man en vrouw arbeiden als onrechtvaardig en als een bestraffing van hun inspanningen aangevoeld.

Een eerste stap om aan die grieven tegemoet te komen werd gezet door de wet van 5 januari 1976 betreffende de begrotingsvoorstellen 1976-1977 waarbij de « decumulatie » werd ingevoerd in gezinnen waarvan de gezamenlijke netto-bedrijfsinkomsten van man en vrouw niet meer dan 350 000 F bedragen.

Hoewel sindsdien geen noemenswaardige vooruitgang werd gemaakt, werd het principe zelf van het afzonderlijk belasten van de bedrijfsinkomsten van de gezinsleden evenwel nooit in het gedrang gebracht.

Het onderhavige wetsvoorstel heeft tot doel de afzonderlijke belasting van de bedrijfsinkomsten van de gezinsleden, zonder enige begrenzing, als algemene regel aan te nemen.

Op het principiële vlak maakt de decumulatie een einde aan een moreel frustrerende en materieel niet gerechtvaardigde toestand, aangezien de vruchten van de arbeid van de gehuwde vrouw die een bedrijfswerkzaamheid uitoefent, thans doorgaans tot een marginaal aanvullend inkomen teruggebracht worden.

De distorsies die ten opzichte van gezinnen met slechts één bedrijfsinkomen zouden ontstaan wanneer de meergevoemde samenvoeging wordt afgeschaft, zouden worden vermeden door een overeenkomstige belastingvermindering voor dergelijke gezinnen in te voeren.

Die maatregelen zullen, wanneer zij op alle inkomens van toepassing zijn, ten goede komen aan 2 250 000 gezinnen.

Op conjunctureel vlak zijn die maatregelen gerechtvaardigd omdat ze neerkomen op een belastingvermindering met zowat 30 miljard voor de gezinshuishoudingen wat een stimulerende uitwerking op de vraag zal hebben.

Om die maatregelen budgettair draaglijk te maken wordt voorgesteld ze als volgt over een periode van vier jaar te spreiden :

1° met ingang van het aanslagjaar 1980 (inkomsten 1979) :

a) afschaffing van de samenvoeging voor die gezinnen waarvan de gezamenlijke belastbare netto-bedrijfsinkomsten van beide echtgenoten niet hoger zijn dan 500 000 F;

b) belastingvermindering van 6 % voor gezinnen met slechts één bedrijfsinkomen, waarvan het netto-belastbaar bedrag niet hoger is dan 500 000 F;

2° met ingang van het aanslagjaar 1981 (inkomsten 1980) :

a) afschaffing van de samenvoeging voor die gezinnen waarvan de gezamenlijke belastbare netto-bedrijfsinkomsten van beide echtgenoten tussen 500 000 F en 750 000 F ligt;

limiter le relèvement initialement prévu des impôts communaux.

En Belgique comme ailleurs, la crise a exercé un impact défavorable sur les finances publiques tant au niveau des recettes que sur un certain nombre de dépenses.

Cependant l'augmentation des dépenses dues à la crise et l'acceptation de déficits budgétaires importants sont des leviers insuffisants à vaincre l'inertie de la demande privée étouffée par une fiscalité excessive par son poids et débilitante dans certaines de ses modalités.

A cet égard, la Belgique est l'un des seuls Etats occidentaux avec l'Espagne et la Finlande qui taxent le revenu cumulé des ménages où chacun des conjoints exerce une activité professionnelle.

Ce système est depuis de longues années ressenti par la grande majorité des ménages où mari et femme travaillent, comme injuste et pénalisateur des efforts consentis.

Un premier pas en vue de répondre aux griefs de ceux qui travaillent à deux a été fait par la loi du 5 janvier 1976 sur les propositions budgétaires 1976-1977, permettant le décumul dans les ménages où le total des revenus professionnels des deux époux ne dépasse pas 350 000 F.

Si aucun progrès substantiel n'a été réalisé depuis, du moins le principe même de la taxation séparée des revenus des conjoints n'a-t-il pas été remis en cause.

La présente proposition de loi a pour objet d'instaurer en tant que règle générale et sans limitation, le décumul de la taxation des revenus professionnels des conjoints.

Sur le plan des principes, le décumul met fin à une situation moralement frustrante et matériellement injuste, où les fruits du labeur de la femme mariée exerçant une activité professionnelle sont le plus généralement réduits dans la situation fiscale actuelle à un revenu additionnel disponible de caractère marginal.

En vue d'éviter des distorsions que la suppression du cumul entraînerait vis-à-vis des ménages ayant un seul revenu professionnel, il est également proposé d'accorder parallèlement une réduction d'impôt à ces ménages.

Ces mesures, lorsqu'elles auront été appliquées à tous les revenus, profiteront à 2 200 000 ménages.

Au plan conjoncturel, ces mesures se justifient par l'allègement fiscal de quelque 30 milliards qu'elle opère sur les revenus des particuliers et l'effet stimulant sur la demande qui en résultera.

Pour rendre ces mesures budgétairement supportables, la réalisation en sera étalée sur une période de quatre ans, et ce de la manière suivante :

1° à partir de l'exercice d'imposition 1980 (revenus de 1979);

a) suppression du cumul pour les ménages où le total des revenus professionnels nets taxables des deux conjoints n'excède pas 500 000 F;

b) réduction d'impôt de 6 % pour les ménages ayant un seul revenu professionnel et dont le revenu net taxable n'excède pas 500 000 F;

2° à partir de l'exercice d'imposition 1981 (revenus de 1980) :

a) suppression du cumul pour les ménages où le total des revenus professionnels nets taxables des deux conjoints se situe entre 500 000 F et 750 000 F;

b) belastingvermindering van 5 % voor gezinnen met slechts één bedrijfsinkomen, waarvan het netto-belastbaar bedrag tussen 500 000 F en 750 000 F ligt;

3° met ingang van het aanslagjaar 1982 (inkomsten 1981) :

a) afschaffing van de samenvoeging voor die gezinnen waarvan de gezamenlijke belastbare netto-bedrijfsinkomsten van beide echtgenoten tussen 750 000 F en 1 000 000 F ligt;

b) belastingvermindering van 5 % voor gezinnen met slechts één bedrijfsinkomen, waarvan het netto-belastbaar inkomen tussen 750 000 F en 1 000 000 F ligt;

4° met ingang van het aanslagjaar 1983 (inkomsten 1982) :

a) afschaffing van de samenvoeging voor gezinnen waarvan de gezamenlijke belastbare netto-bedrijfsinkomsten van beide echtgenoten hoger is dan 1 000 000 F;

b) belastingvermindering van 4 % voor gezinnen met slechts één bedrijfsinkomen, waarvan het netto-belastbaar inkomen hoger is dan 1 000 000 F.

* * *

Parallel daarmee worden belastingverminderingen voorgesteld om de privé-investeringen aan te wakkeren.

Die twee maatregelen zouden het risicodragend kapitaal en het ontleend kapitaal fiscaal op gelijke voet moeten stellen, wat tot gevolg zal hebben dat de zelffinanciering van de ondernemingen niet meer wordt gepenaliseerd, zodat de financiële structuur ervan verbeterd en de financiering van hun investeringen wordt vergemakkelijkt.

De eerste maatregel bestaat erin de tijdelijke bepalingen van artikel 1 van de wet van 29 november 1977, verlengd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 27 december 1977 (bevestigd bij artikel 57 van de wet van 4 augustus 1978) en artikel 49 van de wet van 4 augustus 1978 om te vormen tot permanente maatregelen, door ze in te voegen in het Wetboek van de inkomstenbelastingen en door de inkomsten die toekomen aan aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen welke inbrengen in geld zijn in nieuw opgerichte vennootschappen of in vennootschappen die overgaan tot verhogingen van hun kapitaal, gedurende vijf opeenvolgende jaren vrij te stellen van vennootschapsbelasting.

De tweede maatregel strekt ertoe de fiscale behandeling van de inkomsten uit aandelen of deelbewijzen te verbeteren in het voordeel van de aandeelhouders, ten einde de investeringen in risicodragend kapitaal aan te moedigen.

In de huidige stand van de wetgeving voorziet artikel 19bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen in de belastingvrijstelling van de eerste tranche van 10 000 F van de inkomsten uit deposito's, andere dan spaardeposito's, en van de inkomsten uit vastrentende obligaties, kasbons en andere analoge vastrentende effecten. Die vrijstelling wordt slechts verleend aan belastingplichtigen wier totale netto-inkomsten, afgezien van die vrijgestelde tranche van 10 000 F, 350 000 F niet te boven gaat.

Voorgesteld wordt een nieuwe tranche van 10 000 F van belasting vrij te stellen voor de inkomsten uit aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen uitgegeven door burgerlijke of handelsvennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel of de voornaamste bestuursinrichting in België gevestigd is.

Die maatregel zou van toepassing zijn voor alle belastingplichtigen die dergelijke inkomsten genieten, ongeacht het bedrag van hun totale netto-inkomsten.

b) réduction d'impôt de 5 % pour les ménages ayant un seul revenu professionnel et dont le revenu taxable se situe entre 500 000 F et 750 000 F;

3° à partir de l'exercice d'imposition 1982 (revenus de 1981) :

a) suppression du cumul pour les ménages où le total des revenus professionnels nets taxables des deux conjoints se situe entre 750 000 F et 1 000 000 F;

b) réduction d'impôt de 5 % pour les ménages ayant un seul revenu professionnel et dont le revenu net taxable se situe entre 750 000 F et 1 000 000 F;

4° à partir de l'exercice d'imposition 1983 (revenus de 1982) :

a) suppression du cumul pour les ménages où le total des revenus professionnels nets taxables des deux conjoints excède 1 000 000 F;

b) réduction d'impôt de 4 % pour les ménages ayant un seul revenu professionnel et dont le revenu net taxable excède 1 000 000 F.

* * *

Parallèlement aux mesures de réduction d'impôt tendant à stimuler la consommation privée, il est proposé des allègements fiscaux ayant pour objet d'encourager les investissements privés.

Les deux mesures proposées en cette matière tendent à la mise sur pied d'égalité, du point de vue fiscal, du capital à risque et du capital emprunté, ce qui, en ne pénalisant plus l'autofinancement des entreprises, améliorera leur structure financière et facilitera le financement de leurs investissements.

La première mesure consiste à rendre permanentes, en les insérant dans le Code des impôts sur les revenus, les dispositions temporaires faisant l'objet de l'article 1 de la loi du 29 novembre 1977, prorogé par l'article 1 de l'arrêté royal du 27 décembre 1977 (confirmé par l'article 57 de la loi du 4 août 1978) et l'article 49 de la loi du 4 août 1978 et immunisant d'impôt des sociétés pendant cinq exercices sociaux consécutifs les revenus distribués aux actions ou aux parts de capitaux investis représentatives d'apports en numéraire dans les sociétés nouvellement constituées ou qui procèdent à des augmentations de leur capital.

La deuxième mesure tend à améliorer le sort fiscal des actions ou parts dans le chef des actionnaires, ceci afin d'encourager les investissements en capital à risque.

Dans l'état actuel de la législation, l'article 19bis du Code des impôts sur les revenus immunise d'impôts la première tranche de 10 000 F des dépôts d'épargne et des revenus d'obligations, bons de caisse ou autres titres analogues à revenu fixe. Cette immunisation n'est accordée qu'aux contribuables dont le revenu global net, abstraction faite de ladite tranche immunisée, n'excède pas 350 000 F.

Il est proposé d'instaurer une nouvelle tranche immunisée de 10 000 F applicable aux revenus d'actions ou de parts de capitaux investis émises par des sociétés civiles ou commerciales ayant en Belgique leur siège social ou leur principal établissement administratif.

Cette mesure s'appliquerait à tous les contribuables bénéficiant de tels revenus, quel que soit le montant de leur revenu global net.

De indieners van dit wetsvoorstel zijn bovendien van oordeel dat in het raam van een beleid van aanmoediging van de privé-investeringen :

1° de uitzonderlijke en tijdelijke solidariteitsbijdrage ingevoerd bij artikel 43 van de wet van 30 maart 1976 zou moeten worden opgeheven met ingang van het aanslagjaar 1980;

2° er met ingang van het jaar 1980 volledig zou moeten worden afgezien van de heffing van B. T. W. op investeringsgoederen.

Die twee maatregelen vergen geen optreden van de wetgevende macht. Ze zouden automatisch kunnen worden verwezenlijkt door de terzake geldende tijdelijke bepalingen niet te verlengen.

Commentaar op de artikelen

De progressieve afschaffing van de samenvoeging van de inkomsten der echtgenoten maakt het voorwerp uit van de artikelen 2 en 3 van het wetsvoorstel.

Artikel 2 vervangt het huidige artikel 73 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen door een bepaling waarvan § 1 het principe bevestigt krachtens hetwelk de bedrijfsinkomsten van de vrouw afzonderlijk worden belast.

Het kan nochtans voorkomen dat de belasting berekend op grond van de samenvoeging van de inkomsten der echtgenoten (met toepassing van de aftrek waarvan sprake in artikel 63) voordeliger is dan die berekend op grond van de afzonderlijke belasting van de inkomsten van de vrouw.

Ten einde de gezinnen waarin een dergelijke toestand voorkomt, niet te benadelen, bepaalt het nieuwe artikel 73, § 1, lid 3, dat de belasting berekend op grond van het niet-samenvoegen van de inkomsten der echtgenoten niet meer mag bedragen dan die welke zou verschuldigd zijn op grond van de samenvoeging van alle belastbare inkomsten van het gezin.

Het nieuwe artikel 73, § 2 spreidt de progressieve afschaffing van de samenvoeging van de inkomsten der echtgenoten over een periode van vier jaar en voorziet in een overgangsregel voor de belastingplichtigen wier inkomen de in die paragraaf gestelde grenzen in geringe mate overtreft.

Artikel 3, dat een loutere vormaanpassing behelst, vergt geen commentaar.

Artikel 4 regelt de belastingvermindering — eveneens gespreid over een periode van vier jaar — die wordt verleend aan de gezinnen die slechts over één bedrijfsinkomen beschikken.

In feite zal die belastingvermindering niet alleen worden toegekend aan gezinnen die slechts over één bedrijfsinkomen beschikken, maar ook aan gezinnen waarvoor het stelsel van de samenvoeging der inkomsten behouden blijft, omdat het voordeliger is dan de afzonderlijke belasting van de bedrijfsinkomsten van de vrouw.

De vermindering zal niet worden toegepast op de belasting die proportioneel overeenstemt met inkomsten waarvoor een der speciale vormen van aftrek voor vervangingsinkomens of voor pensioenen werd toegepast.

Artikel 1 van het ontwerp betreft de verbetering van de fiscale behandeling van de inkomsten uit aandelen of deelbewijzen, terwijl artikel 5 in het Wetboek van de inkomstenbelastingen een artikel 107bis invoegt waarbij tot permanente bepalingen worden omgevormd de tijdelijke bepalingen in verband met de vrijstelling van vennootschapsbelasting, gedurende vijf opeenvolgende boekjaren, van de inkomsten uitgekeerd aan aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen die inbrengen in geld vertegenwoordigen in nieuw opgerichte vennootschappen of in vennootschappen die hun kapitaal verhogen.

D'autre part, les auteurs de cette proposition de loi, estiment que dans le cadre d'une politique d'encouragement des investissements privés, il y a lieu :

1° de supprimer à partir de l'exercice d'imposition 1980 la participation exceptionnelle et temporaire de solidarité instaurée par l'article 43 de la loi du 30 mars 1976;

2° de supprimer à partir de l'année 1980 la perception de toute T. V. A. sur les biens d'investissements.

Ces deux mesures ne nécessitent pas l'intervention du législateur. Elles devraient être réalisées automatiquement par la non-reconduction des dispositions temporaires régissant ces deux matières.

Commentaire des articles

La suppression progressive du cumul des revenus des époux fait l'objet des articles 2 et 3 de la proposition.

L'article 2 remplace l'actuel article 73 du Code des impôts sur les revenus par une disposition qui, en son § 1, fixe le principe de la taxation séparée des revenus professionnels de la femme.

Il peut arriver cependant que l'impôt calculé sur base du cumul des revenus des époux, avec application de l'abattement prévu à l'article 63, soit plus avantageux que celui calculé sur base de la taxation séparée des revenus professionnels de la femme.

Afin de ne pas léser les ménages où une telle situation se produit, le nouvel article 73, § 1, prévoit en son alinéa 3 que l'impôt calculé sur base de la taxation séparée des revenus des époux ne peut être supérieur à celui qui serait exigible sur la base du cumul de tous les revenus imposables du ménage.

Le § 2 du nouvel article 73 règle l'étalement sur une période de quatre ans de la suppression progressive du cumul des revenus des époux et prévoit une règle de palier pour les contribuables dont les revenus dépassent de très peu les limites prévues dans ce paragraphe.

L'article 3, qui est une adaptation de pure forme ne nécessite aucun commentaire.

L'article 4 règle la réduction d'impôt, étalée également sur une période de quatre ans, accordée aux ménages ne bénéficiant que d'un seul revenu professionnel.

En fait, cette réduction sera accordée non seulement aux ménages ne bénéficiant que d'un revenu professionnel mais également aux ménages où le cumul des revenus reste maintenu parce que plus avantageux que le régime de taxation séparée des revenus de la femme.

La réduction ne s'appliquera pas à l'impôt correspondant proportionnellement aux revenus auxquels a été appliqué un des abattements spéciaux prévus pour les revenus de remplacement ou les pensions.

L'article 1 de la proposition concerne l'amélioration du régime fiscal des revenus des actions ou parts tandis que l'article 5 introduit dans le Code des impôts sur les revenus un article 107bis rendant permanentes les dispositions temporaires immunisant d'impôt des sociétés pendant cinq exercices sociaux consécutifs, les revenus distribués aux actions ou aux parts de capitaux investis représentatives d'apport en numéraire dans les sociétés nouvellement constituées ou qui procèdent à des augmentations de leur capital.

De artikelen 1 en 5 zullen in werking treden met ingang van het aanslagjaar 1981.

W. DE CLERCQ
A. DAMSEAUX
G. MUNDELEER

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt een als volgt luidend artikel 19ter ingevoegd :

« Art. 19ter. — Van het nettobedrag van de belastbare inkomsten uit roerende kapitalen wordt afgetrokken de eerste tranche van 10 000 F van het totaalbedrag van inkomsten uit aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen uitgegeven door burgerlijke of handelsvennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel of de voornaamste bestuursinrichting in België gevestigd is. »

Art. 2

Artikel 73 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 51 van de wet van 5 januari 1976, bij artikel 1 van de wet van 22 december 1977 en bij artikel 22 van de wet van 29 november 1978, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. De bedrijfsinkomsten van de vrouw worden afzonderlijk belast zonder rekening te houden met de andere inkomsten van het gezin tegen de aanslagvoet met betrekking tot die inkomsten alleen.

De andere inkomsten van het gezin worden samengevoegd, ongeacht het aangenomen huwelijksstelsel.

De aldus berekende belasting mag echter niet hoger zijn dan die welke verschuldigd zou zijn op grond van de samenvoeging van alle belastbare inkomsten van het gezin.

§ 2. De bepalingen van § 1 van het eerste lid zijn slechts van toepassing voor de aanslagjaren 1980, 1981 en 1982 wanneer de totale bedrijfsinkomsten van de twee echtgenoten, vastgesteld na toepassing van artikel 62bis, niet hoger zijn dan 500 000 F, resp. 750 000 F en 1 000 000 F.

Wanneer voor een van de in het eerste lid beoogde aanslagjaren de totale bedrijfsinkomsten van de twee echtgenoten de in dit lid gestelde grenzen overschrijden, mag de belasting, verschuldigd op grond van de samenvoeging van alle belastbare inkomsten van het gezin, niet hoger zijn dan de belasting die voortvloeit uit de toepassing van § 1, eerste lid, vermeerderd met de helft van het verschil tussen voornoemd totaal en de in aanmerking genomen grens.

§ 3. De aanslag wordt steeds op naam van het gezinshoofd gevestigd. »

Art. 3

In artikel 74, lid 2, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 6 van de wet van 5 januari 1976, worden de woorden « van artikel 73, tweede lid » vervangen door de woorden « van artikel 73, § 1, eerste lid ».

Les articles 1 et 5 entreront en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 1981.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

Un article 19ter, rédigé comme suit, est inséré dans le Code des impôts sur les revenus :

« Art. 19ter. — Du montant net des revenus de capitaux mobiliers imposables est déduite la première tranche de 10 000 F du montant global des revenus d'actions ou de parts de capitaux investis émises par des sociétés civiles ou commerciales ayant en Belgique leur siège social ou leur principal établissement administratif ».

Art. 2

L'article 73 du même Code, modifié par l'article 51 de la loi du 5 janvier 1976, par l'article 1 de la loi du 22 décembre 1977 et par l'article 22 de la loi du 29 novembre 1978, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1. Les revenus professionnels de la femme sont taxés indépendamment des autres revenus du ménage au taux afférent à ces seuls revenus.

Les autres revenus du ménage sont cumulés quel que soit le régime matrimonial adopté.

L'impôt ainsi calculé ne peut cependant être supérieur à celui qui serait exigible sur la base du cumul de tous les revenus imposables du ménage.

§ 2. Les dispositions du § 1, premier alinéa, ne sont applicables pour les exercices d'imposition 1980, 1981 et 1982 que lorsque le total des revenus professionnels des deux conjoints, déterminés après application de l'article 62bis, n'excède pas respectivement 500 000 F, 750 000 F et 1 000 000 F.

Lorsque, pour un des exercices d'imposition visés à l'alinéa précédent, le total des revenus professionnels des deux conjoints dépasse les limites dont il est question dans cet alinéa, l'impôt exigible sur la base du cumul de tous les revenus imposables du ménage ne peut être supérieur à celui que donnerait l'application du § 1, premier alinéa, majoré de la moitié de la différence entre le total susvisé et la limite prise en considération.

§ 3. La cotisation est, dans tous les cas, établie au nom du chef de famille ».

Art. 3

Dans l'article 74, deuxième alinéa, du même Code, modifié par l'article 46 de la loi du 5 janvier 1976, les mots « de l'article 73, alinéa 2 » sont remplacés par les mots « de l'article 73, § 1, premier alinéa ».

Art. 4

In titel II, hoofdstuk III, Afdeling I van hetzelfde Wetboek wordt een onderafdeling *4bis* ingevoegd dat als titel draagt « Bijzondere vermindering » en dat een als volgt luidend artikel *88bis* omvat :

Art. 88bis. — § 1. Er wordt een vermindering verleend :

— van 6 % met ingang van het aanslagjaar 1980, voor de belastingplichtigen wier belastbaar inkomen niet hoger is dan 500 000 F;

— van 5 % met ingang van het aanslagjaar 1981, voor de belastingplichtigen wier belastbaar inkomen gelegen is tussen 500 000 F en 750 000 F;

— van 5 % met ingang van het aanslagjaar 1982, voor de belastingplichtigen wier belastbaar inkomen gelegen is tussen 750 000 F en 1 000 000 F;

— van 4 % met ingang van het aanslagjaar 1983, voor de belastingplichtigen wier belastbaar inkomen 1 000 000 F overtreft.

§ 2. Geen vermindering wordt nochtans verleend in geval van toepassing van artikel 73, § 1, eerste lid, noch voor de belasting die proportioneel overeenstemt met inkomsten waarvan een van de in artikel *62bis*, § 1, 2° en 3° bedoelde bedragen werd afgetrokken.

§ 3. Voor de toepassing van § 1 worden niet aangemerkt als aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen ter vertegenwoordiging van inbrengen in geld :

1° effecten ter vertegenwoordiging ofwel van inbrengen gedaan ter gelegenheid van fusie, splitsing of omvorming van vennootschappen, ofwel van inbrengen van bedrijfstakken of van een algemeenheid van goederen;

2° aandelen die voortvloeien uit de conversie van vóór 1 januari 1979 uitgegeven converteerbare obligaties;

3° deelbewijzen van belegde kapitalen die voortvloeien uit de opneming in het kapitaal van rentegevende voorschotten aan personenvennootschappen toegestaan door de vennoten of hun echtgenoot, alsook door hun kinderen wanneer de vennoten of hun echtgenoot het wettelijk genot van de inkomsten van die kinderen hebben.

§ 4. Voor vennootschappen die na 1 januari 1979 hun maatschappelijk kapitaal verminderen om een andere reden dan om overgedragen verliezen boekhoudkundig aan te zuiveren, worden de kapitaalverhogingen, waartoe zij later in de in § 1 bepaalde voorwaarden overgaan, slechts in aanmerking genomen in zover ze meer bedragen dan die kapitaalverminderingen.

§ 5. Vennootschappen die de in dit artikel bepaalde vrijstelling genieten en die vóór het verstrijken van het in § 2 bedoelde vijfjarig tijdperk hun kapitaal verminderen om een andere reden dan om overgedragen verliezen boekhoudkundig aan te zuiveren, verliezen, met ingang van het boekjaar waarin het kapitaal is verminderd, het genot van het bepaalde in de §§ 1 en 2 voor het gedeelte van het werkelijk afbetaalde kapitaal dat ingevolge die kapitaalsvermindering teniet wordt gedaan.

§ 6. Wanneer vennootschappen, die zijn opgericht of hun kapitaal hebben verhoogd in de voorwaarden als bedoeld in § 1, fusioneren of worden gesplitst of omgevormd in de voorwaarden als bedoeld in artikel 124, §§ 1 en 2, blijft het bepaalde in dit artikel van toepassing op de overnemende, uit de fusie, de splitsing of de omvorming ontstane vennootschappen, alsof de fusie, splitsing of omvorming niet had plaatsgehad.

Art. 4

Dans le titre II, chapitre III, Section 1 du même Code, il est inséré une sous-section *4bis* intitulée « Réduction spéciale » et comprenant un article *88bis* rédigé comme suit :

« Art. 88bis. — § 1. Il est accordé :

— à partir de l'exercice d'imposition 1980, une réduction de 6 % pour les contribuables dont le revenu imposable n'excède pas 500 000 F;

— à partir de l'exercice d'imposition 1981, une réduction de 5 % pour les contribuables dont le revenu imposable se situe entre 500 000 F et 750 000 F;

— à partir de l'exercice d'imposition 1982, une réduction de 5 % pour les contribuables dont le revenu imposable se situe entre 750 000 F et 1 000 000 F;

— à partir de l'exercice d'imposition 1983, une réduction de 4 % pour les contribuables dont le revenu imposable excède 1 000 000 F.

§ 2. Aucune réduction n'est toutefois accordée en cas d'application de l'article 73, § 1, premier alinéa, ni sur l'impôt qui correspond proportionnellement aux revenus pour lesquels il a été déduit un des abattements prévus à l'article *62bis*, § 1, 2° et 3°.

§ 3. Pour l'application du § 1, ne sont pas considérés comme des actions ou des parts de capitaux investis représentatives d'apports en numéraire :

1° les titres représentatifs soit d'apports effectués à l'occasion de fusions, de scissions ou de transformations de sociétés, soit d'apports de branches d'activité ou d'universalités de biens;

2° les actions résultant de la conversion d'obligations convertibles émises avant le 1er janvier 1980;

3° les parts de capitaux investis résultant de l'incorporation au capital d'avances productives d'intérêt faites aux sociétés de personnes par les associés ou leur conjoint, ainsi que par leurs enfants, lorsque les associés ou leur conjoint ont la jouissance légale des revenus de ceux-ci.

§ 4. Dans le chef des sociétés qui procèdent, après le 1er janvier 1980, à des réductions de capital social non motivées par l'apurement comptable de pertes reportées, les augmentations de capital auxquelles elles procèdent ultérieurement dans les conditions prévues au § 1 ne sont envisagées que dans la mesure où elles excèdent ces réductions de capital.

§ 5. Les sociétés qui bénéficient de l'immunité prévue par le présent article et qui procèdent, avant l'expiration de la période quinquennale prévue au § 2, à des réductions de capital non motivées par l'apurement comptable de pertes reportées, perdent le bénéfice des dispositions des §§ 1 et 2, à raison de la quotité du capital réellement libéré qui est annulée par ces réductions de capital, et ce à partir de l'exercice social au cours duquel le capital est réduit.

§ 6. Quand les sociétés, qui ont été constituées ou qui ont procédé à des augmentations de capital dans les conditions prévues au § 1, sont fusionnées, scindées ou transformées dans les conditions prévues à l'article 124, §§ 1 et 2, les dispositions du présent article restent applicables aux sociétés absorbantes ou nées de la fusion, de la scission ou de la transformation comme si la fusion, scission, ou transformation n'avait pas eu lieu.

In geval van splitsing zijn die bepalingen van toepassing op ieder van de overnemende of uit de splitsing ontstane vennootschappen, naar verhouding van de nettowaarde van de inbrengen die door de gesplitste vennootschap aan elk daarvan werden gedaan. »

Art. 5

In titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van hetzelfde Wetboek wordt een onderafdeling III ingevoegd dat als titel draagt :

« Inkomsten uitgekeerd aan aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen die inbrengen in geld vertegenwoordigen in nieuw opgerichte vennootschappen of in vennootschappen die hun kapitaal verhogen » en dat een als volgt luidend artikel 107bis omvat :

« Art. 107bis. — § 1. Voor vennootschappen, verenigingen, inrichtingen of instellingen als bepaald in de artikelen 98, 100 en 102, die opgericht worden of die hun kapitaal verhogen, worden de inkomsten welke toekomen aan aandelen of aan deelbewijzen van belegde kapitalen die inbrengen in geld met het oog op die verrichtingen vertegenwoordigen, onder de hierna bepaalde voorwaarden van de in de vennootschapsbelasting belastbare vennootschapswinst uitgesloten.

§ 2. De in § 1 bedoelde vrijstelling wordt verleend voor de uitgekeerde inkomsten voor zover zij jaarlijks niet meer bedragen dan 5 % van het kapitaal dat tijdens het jaar in geld afbetaald is en dat vertegenwoordigd wordt door de in § 1 bedoelde aandelen of deelbewijzen van belegde kapitalen, welk kapitaal eventueel wordt vermeerderd met de uitgifte premies die door de aandeelhouders of vennoten gestort en op de balans van de vennootschap ingeschreven zijn.

De vrijstelling geldt :

- a) ten aanzien van vennootschappen die meer dan drie jaar na hun oprichting hun kapitaal verhogen, tijdens elk van de eerste vijf boekjaren volgend op dat waarin die kapitaalverhoging werkelijk afbetaald is;
- b) ten aanzien van nieuw opgerichte vennootschappen of van vennootschappen die hun kapitaal binnen drie jaar na hun oprichting verhogen tijdens elk boekjaar, van het derde tot het zevende, volgend op dat van hun oprichting.

Art. 6

De artikelen 2, 3 en 4 van deze wet treden in werking met ingang van het aanslagjaar 1980, terwijl de artikelen 1 en 5 in werking treden met ingang van het aanslagjaar 1981.

9 april 1979.

W. DE CLERCQ
A. DAMSEAUX
G. MUNDELEER
H. DE CROO
J. DEFRAIGNE
A. BERTOUILLE
F. GROOTJANS
E. FLAMANT
A. VREVEN

En cas de scission, ces dispositions sont applicables à chacune des sociétés absorbantes ou nées de la scission proportionnellement à la valeur nette des apports effectués par la société scindée à chacune d'elles. »

Art. 5

Dans le titre III, chapitre II, section III, du même Code, il est inséré une sous-section III intitulée :

« Revenus distribués aux actions ou parts de capitaux investis représentatives d'apports en numéraire dans les sociétés nouvellement constituées ou qui procèdent à des augmentations de leur capital » et comprenant un article 107bis libellé comme suit :

« Art. 107bis. — § 1. Dans le chef des sociétés, associations, établissements ou organismes déterminés aux articles 98, 100 et 102, qui sont constitués ou procèdent à des augmentations de leur capital, les revenus distribués aux actions ou aux parts de capitaux investis représentatives d'apports en numéraire effectués pour la réalisation de ces opérations, sont exclus des bénéfices sociaux imposables à l'impôt des sociétés, aux conditions énoncées ci-après.

§ 2. L'immunité prévue au § 1er est acquise aux revenus distribués dans la mesure où ceux-ci n'excèdent pas annuellement 5 % du capital qui a fait l'objet d'une libération en numéraire pendant l'année et qui est représenté par des actions ou des parts de capitaux investis visées au § 1er, ce capital étant éventuellement augmenté des primes d'émission versées par les actionnaires ou associés et inscrites au bilan de la société.

L'immunité est applicable :

- a) en ce qui concerne les sociétés qui procèdent à l'augmentation de leur capital plus de trois ans après leur constitution, pendant chacun des cinq premiers exercices sociaux suivant celui au cours duquel cette augmentation de capital a été réellement libérée;
- b) en ce qui concerne les sociétés nouvellement constituées ou les sociétés qui procèdent à l'augmentation de leur capital dans les trois ans suivant leur constitution pendant chacun des troisième à septième exercices sociaux suivant celui de leur constitution.

Art. 6

Les articles 2, 3 et 4 de la présente loi entrent en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 1980, tandis que les articles 1 et 5 entrent en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 1981.

9 avril 1979.